

IVAN TAVCAR:

VISOŠKA KRONIKA

Pa tega blagoslova nisem bil vreden, ker je bila moja posvetna ošabnost močnejša od ljubezni, katero bi bil moral imeti do svoje neveste. Moja roka je dajala pohujšanje, zato sem moral poseči po sekiri, da jo odsekam na mah, da je padlo od mene, kar ni bilo zdravega na meni! Tako, grešnik, stori vselej, da bo ozdravljena tvoja duša!

CHICAGO, ILL.

HELP WANTED — FEMALE

Delo za ženske

40 do 50 let stare
Tovarniško delo
40-urni teden
1½ za nadurno delo

S. K. SMITH CO.

2857 North Western Ave.
(50)

CORCORAN FUNERAL HOME

AIR-CONDITIONED CHAPEL

6150 N. Cicero Avenue, Chicago

Phone: PE 6-3833

(52)

XIV.

Agata je legla in je ležala mesec dni; bali smo se za njeno življenje. Jaz pa se niti za korak nisem odmeknil od steze, po kateri sem hodil tisto noč, ko sem vodil konja od Scheffertna do Visokega.

Takoj, ko je Agata vstala, sem razodel nji in Juriju, da jima izročim obe kmetiji in da se sam odpravim v vojsko. Ravno v tisti dobi so bili namreč deželni stanovi zaukazali veliko vojaško izbiranje med kmetijskim ljudstvom. To je bilo solza in ljubezni! Tudi branila sta se in govorila, da Visokega imeti nočeta. Jaz nisem odnehal. V Loki na gradu smo vse uredili, kakor se spodobi, da bi v prihodnosti ne nastale zmešnjave in prepiri. Sebi sem izgovoril polovico gorenje hiše, da bi tam imel svoj kot, če bi se kdaj vrnil in morda še s strelom v telesu. Tudi delež v denarju sem si

CHICAGO, ILL.

pridržal, tolikšen, kolikšen je bil prej namenjen bratu Juriju.

Napravili smo svatbo, da je bilo takih še malo v dolini. Nato sem odrinil. Odnesele sem le toliko, kolikor sem potreboval do Ljubljane, potem pa sem stopil pod stroške cesarja, ki me je prav rad vzel v svojo armado.

Z Agato in Jurijem smo se hitro poslovili. Pogledal sem še enkrat na pisano cerkev sv. Volnika ter obrnil obraz na dolino in njene zelene gozdove, na vse to pa sem odšel z malo bisago ob rami, in še ta je bila skoraj prazna. — Tako je odrinil nekdanji bogati Visočan s svojega posestva: ali v sebi ni nosil viharja, vse je bilo mirno v njem in vedel je, da je božja volja vse to in da je vse to del njegove pokore!

Naj takoj zapišem, da je bilo to v letu 1695. in da sem se vrnil šele na spomlad v Gospodovem letu 1707.

Še bodi razloženo na tem mestu, kako so v teh letih živeli na Visokem. Zapišem, kar se mi je o tem povedalo, pa je vse resnično in zanesljivo.

Juri in Agata sta živela, kakor je zakonskim predpisano in zapovedano: gospodar in gospodinja nista poznala nasprotja, in bila sta kakor kolesa pri vozu, ki vselej na eno in isto plat vlečejo. V teku časa je Agata zopet okrevala, ali prejšnje veselosti ni imela več. Na njenem obrazu je vedno ležalo nekaj oblačkov, ki so ostali iz dobe, ko so jo sodili v Loki. To sodbo je ob svoji nogi na težki verigi še vedno vlačila s sabo, in k verigi ji je bilo prikovano še težje železje kakor hudodelcem, katere pošilja Beneška na gale-ro. Svet je neumen in hudoben!

Najprej se je pričelo z Debeljakovimi. Tam je bil stari gospodar prepustil posestvo sinu Petru. Kmalu po izročitvi je tudi umrl. Sin je bil le malo podoben očetu. Bil je prepirljiv in huda beseda se je pri naj-

manjši priliki oglašala na njegovem jeziku. Juri in Peter sta se sporekla zavoljo mene — kar vse ni bilo toliko vredno, kolikor je vredna volna, če enkrat ostrižeš ovco. Beseda je dala besedo. In ko se je brez potrebe Agata vmes vteknila, jo je Peter takole zavrnil: "Ti pa molči! Boga hvali, da te niso v Loki žive sežigali! Da ti ni škof pomagel — bogve, kaj si mu dala? — bi te bili gotovo potegnili na drog!" Pri tem se je strupeni ta človek še grohotal, da bi se bil skoraj zadušil. — Agata je sedla v travo, a Juri je zatulil kakor ranjen vojak, če mu ranocelniki roko žagajo.

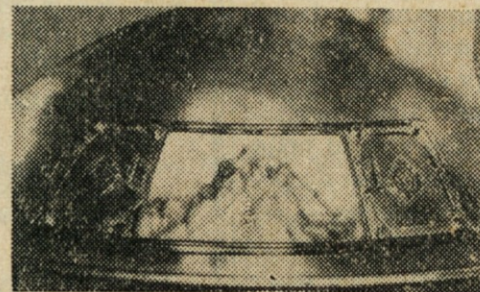
On in hlapec sta pograbila kole, pobila sta Debeljaka na tla ter ga pretepla, da je dolge mesece prejeval v postelji. Tožil je na gradu. Ko je bila stvar preiskana, je bil prišel Joannes Franciscus zopet v Loko. Glavar mu je predložil spise, in gospod škof jih je pregledal od kraja do konca. Silna je bila njegova jeza in grozno je udarila njegova roka! Zaukazal je, da naj se Juriju in hlapčetu ne stori žalega, Petra Debeljaka pa je posadil v grajske tranče, kjer je presedel več nego leto dni. — Neko popoldne je prijezdila na Visoko tolpa grajskih helebar-dirjev. Ž njo je prijezdil grajski glavar in, čemur se je vse čudilo, prijezdil je sam škof Janez Francišek. Našo Agato je prišel obiskat in pred vsemi Poljanci jo je počastil!

Ker so imeli vina v kleti —

Juri je namreč tudi kupoval po Vipavi — so mu lahko dali piti; kaj so mu dali jesti, ne vem. Celu uro je ostal milostivi gospod na Visokem. Ko je odhajal,

je dal Agati svojo lastno podobano, katero je bil mojster Remp Janeza Franciška v gorenji svoji hiši, in pokažemo ga vsakemu, kakor živega pred sabo. Podoba je bila v zlatem okvirju. Še danes smo ponosni, da imamo

To
pivo
je
varjeno z ognjem!

... in varjenje z ognjem daje Stroh's pivu fin okus, kateremu se ne more primerjati nobeno drugo ameriško pivo!

Vrenje, katerega vidite zgoraj v varilnem kotlu, je povzročeno po direktnem ognju pod njim. Ta skrajna vročina omogoči pivu najfinejši okus iz najfinejših primesi... napravlja Stroh's lažje in mehkejše. Uživate osvežujočo posebnost edinega ameriškega z ognjem varjenega piva še danes!

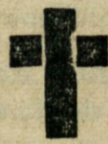
Ugajalo vam bo

Stroh's
je lažje!

The Stroh Brewery Company, Detroit 26, Michigan

SEDAJ PO LOKALNIH CENAH

1892

1958

V blaž spomin

PRVE OBLETNICE SMRTI MOJEGA LJUBLJENEGA
IN NIKDAR POZABLJENEGA BOTRA

August Kollandra

ki je zaspal v Gospodu pripravljen za vstop v večnost
dne 12. marca 1958

Nad zvezdami
že blaga duša Tvoja biva,
ko v grob Tvoj žalost
bridke solze zliva;
nikjer tolažbe v srcu ni.

Le križ nam sveti govori,
da zopet vid'no se
nad zvezdami,
da vid'no v raju večnem se,
nad zvezdami!

Tvoj žalujoči

kumič AUGUST KOLLANDER
in žena MAJA

Cleveland, Ohio, 12. marca 1959.